

Arrest

nr. 112 032 van 16 oktober 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X- X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 20 juli 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing houdende de weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag van 25 juni 2013.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 september 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 oktober 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat H. CAMERLYNCK verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 17 augustus 2012 dient verzoekster een asielaanvraag in. Op 14 januari 2013 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus. Tegen deze beslissing dient verzoekster een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen die bij arrest nr. 102 307 van 3 mei 2013 opnieuw de vluchtelingen- en subsidiaire beschermingsstatus weigert toe te kennen.

Op 20 juni 2013 dient verzoekster een tweede asielaanvraag.

Op 25 juni 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de beslissing houdende een weigering tot in

overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13^{quater}), aan verzoekster ter kennis gebracht op dezelfde dag. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“Gelet op artikel 51/8, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wetten van 6 mei 1993, 15 juli 1996 en 15 september 2006;

Overwegende dat

de persoon die verklaart te heten R. A. A.-J. S.

geboren te Bagdad, op (in) (...)1993

en van nationaliteit te zijn: Irak

die een asielaanvraag heeft ingediend op 20/06/2013 (2)

Overwegende dat de betrokkene op 17 augustus 2012 een eerste asielaanvraag indiende en haar dossier op 21 augustus 2012 werd overgemaakt aan het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Overwegende dat het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op 14 januari 2013 een beslissing nam tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming. Overwegende dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 3 mei 2013 een arrest velde tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming.

Overwegende dat de betrokkene op 20 juni 2013 een tweede asielaanvraag indiende waaruit blijkt dat ze niet terugkeerde naar haar land van herkomst. Overwegende dat de betrokkene een arrestatiebevel dd. 20/03/2013 naar voren brengt waarbij opgemerkt moet worden dat de betrokkene dit reeds naar voren had kunnen brengen tijdens de behandeling van haar eerste asielaanvraag. Overwegende dat de betrokkene een identiteitskaart en een nationaliteitsbewijs naar voren brengt waarbij opgemerkt moet worden dat de betrokkene dergelijke identiteitsdocumenten reeds naar voren had kunnen brengen tijdens de behandeling van haar eerste asielaanvraag. Overwegende dat de betrokkene een brief van een vriendin naar voren brengt waarbij opgemerkt moet worden dat een brief van een vriendin van de betrokkene geen officieel door de autoriteiten opgestelde verklaring vervangt, dat het een volledig handgeschreven document betreft, dat het dan ook eender waar, eender wanneer, door eender wie opgesteld kan zijn. Overwegende dat de betrokkene een enveloppe naar voren brengt waarin de documenten verstuurd zouden zijn waarbij opgemerkt moet worden dat een enveloppe enkel is wat ze is, een bewijs dat iets werd verzonden zonder aanduiding van wat werd verzonden. Overwegende dat de betrokkene verklaart dat het voor haar gevaarlijk is om terug te keren naar haar land van herkomst waarbij opgemerkt moet worden dat deze verklaringen betrekking hebben op de redenen die de betrokkene gehad zou hebben om haar land van herkomst te verlaten, dat over deze motieven reeds geoordeeld werd door de Belgische asielinstanties. Overwegende dat de betrokkene verklaart dat ze in februari 2013 heeft vernomen dat haar verloofde zou zijn opgepakt waarbij opgemerkt moet worden dat de betrokkene deze verklaringen reeds naar voren had kunnen brengen tijdens de behandeling van haar eerste asielaanvraag. Overwegende dat de betrokkene geen nieuwe gegevens naar voren brengt dat er, wat haar betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of voor een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980.

De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen.

Artikel 74/14 van de wet van 15 december 1980

§ 1. De beslissing tot verwijdering bepaalt een termijn van dertig dagen om het grondgebied te verlaten. Voor de onderdaan van een derde land die overeenkomstig artikel 6 niet gemachtigd is om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven, wordt een termijn van zeven tot dertig dagen toegekend.

De onderdaan van een derde land heeft niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg gegeven, inderdaad, aangezien betrokkene al op 22/05/2013 een bevel om het grondgebied te verlaten betekend kreeg, maar hieraan geen gevolg gaf, wordt de termijn van het huidige bevel om het grondgebied te verlaten bepaald op 7 (zeven) dagen.

In uitvoering van artikel 71/5 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de koninklijke besluiten van 19 mei 1993, 11 december 1996 en 27 april 2007, wordt genoemde het bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 7 (zeven) dagen.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1 In het enige middel voert verzoekster de schending aan van artikel 51/8, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Ter adstruering van het middel zet verzoekster het volgende uiteen:

“1. Verzoekster heeft verschillende nieuwe stukken voorgelegd, waaronder één stuk dat van doorslaggevend belang is met betrekking tot haar asielrelaas, nl. een arrestatiebevel met beëdigde vertaling (stuk 1).

M.b.t. dit stuk stelt de bestreden beslissing:

‘ Overwegende dat de betrokkene een arrestatiebevel dd. 20/03/2013 naar voren brengt waarbij opgemerkt moet worden dat de betrokkene dit reeds naar voren had kunnen brengen tijdens de behandeling van haar eerste asielaanvraag.’

2. Het arrestatiebevel dateert echter van 20.03.2013, dus van na het inleiden van de vorige procedure voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, zodat verzoekster ervan geen melding kon maken in haar beroepsakte.

De D.H.L.-briefomslag (stuk 2) waarin het arrestatiebevel vanuit Irak aan verzoekster werd toegestuurd, vermeldt de datum 2013-04-14 (m.a.w. 14 april 2013), en verzoekster heeft deze briefomslag met als inhoud het arrestatiebevel slechts een vijftal dagen nadien ontvangen. Verzoekster was dus geenszins in de mogelijkheid in de loop van de procedure voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die haar eerste asielprocedure afsloot, melding te maken van dit arrestatiebevel.

3. Het gaat om een erg belangrijk document, nl. het arrestatiebevel dat tegen verzoekster was uitgevaardigd geworden. De bestreden beslissing maakt geen enkele overweging m.b.t. het belang, de inhoud, de authenticiteit of de geloofwaardigheid van dit arrestatiebevel, maar stelt enkel en alleen dat verzoekster dit arrestatiebevel reeds naar voren had kunnen brengen tijdens de behandeling van haar eerste asielaanvraag.

Aangezien hierboven aangetoond werd dat dit manifest onjuist is, dient de bestreden beslissing vernietigd te worden.

4. De Raad van State heeft indertijd geoordeeld dat het haar toekomt om na te gaan of de D.V.Z. het nieuwe karakter van de voorgelegde elementen en hun pertinentie op een juiste wijze heeft beoordeeld. De onontvankelijkheidsexceptie zgn. wegens een gebrek aan nieuwe gegevens kan niet zomaar weerhouden worden (R.v.St. nr. 57.384, 5 januari 1996). Dezelfde beoordelingsbevoegdheid komt thans toe aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het nieuwe karakter van het arrestatiebevel kan niet betwist worden. Verzoekster vraagt dan ook de vernietiging van de bestreden beslissing;

Er is een overduidelijke schending van art. 51/8, 1e lid, van de Vreemdelingenwet.”

2.2 Artikel 51/8, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De minister of diens gemachtigde kan beslissen de asielaanvraag niet in aanmerking te nemen wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde aanvraag heeft ingediend bij een door de Koning aangeduide overheid in uitvoering van artikel 50, eerste lid, en hij geen nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4. De nieuwe gegevens moeten betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen”.

Artikel 51/8 van de vreemdelingenwet is van toepassing op een tweede of volgende asielaanvraag.

De bevoegdheid die artikel 51/8 van de vreemdelingenwet de Dienst Vreemdelingenzaken toekent, is louter beperkt tot het nagaan of de vreemdeling in verhouding tot een vorige asielaanvraag nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Bovendien moeten deze nieuwe gegevens betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen.

Hieruit kan worden afgeleid dat deze gegevens:

- nieuw moeten zijn; dit is niet reeds het voorwerp hebben uitgemaakt van een onderzoek in het kader van een eerdere asielaanvraag,
- betrekking moeten hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen,
- relevant moeten zijn; dit is ernstige aanwijzingen bevatten van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.
- cumulatief aanwezig moeten zijn.

Op 20 juni 2013 dient verzoekster een tweede asielaanvraag in. Tijdens haar gehoor brengt zij een arrestatiebevel van 20 maart 2013 bij. Aangezien de terechtzitting van de vorige asielprocedure op de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen plaats had op 18 april 2013 stelt verweerder in de bestreden beslissing op correcte wijze vast dat zij dit arrestatiebevel reeds naar voren had kunnen brengen tijdens de behandeling van haar eerste asielaanvraag.

Verzoekster betwist dit en wijst op de DHL-briefomslag waarin het arrestatiebevel vanuit Irak aan verzoekster werd toegestuurd op 14 april 2013 en dat zij de briefomslag slechts een vijftal dagen nadien heeft ontvangen. Met betrekking tot de briefomslag motiveert verweerder in de beslissing dat *“een enveloppe enkel is wat ze is, een bewijs dat iets werd verzonden zonder aanduiding van wat werd verzonden.”*

Waar verzoekster meent dat het ‘manifest onjuist’ is om op grond van dit motief haar asielaanvraag niet in overweging te nemen aangezien het om een belangrijk document gaat en in de beslissing geen enkele overweging is opgenomen met betrekking tot het belang, de inhoud, de authenticiteit of de geloofwaardigheid van dit arrestatiebevel, kan zij niet worden gevolgd. Verzoekster verklaarde in verband met het arrestatiebevel het volgende:

“Ik ben er zeker van dat ik zal worden gearresteerd en zal worden opgesloten. Ik word beschuldigd van artikel 4 - terrorisme. Wanneer je schuldig wordt bevonden van terrorisme, riskeer je de doodstraf. Je riskeert ook om gemarteld te worden.

Hebt u een kans op een eerlijk proces?

Ze zullen de beschuldigde persoon ondervragen om na te gaan of de beschuldiging waar is of niet. Maar in Irak is het echter zo, dat je de gevangenis niet meer verlaat wanneer je beschuldigd wordt van terrorisme.

Toen ik in Irak was, had ik een relatie met een jongen. We zouden met elkaar trouwen. In februari van dit jaar hebben ze hem gearresteerd en hem beschuldigd volgens het artikel 4 - terrorisme. Hij zit nu opgesloten in de gevangenis. Ze hebben zijn laptop in beslag genomen en hebben daar informatie over mij teruggevonden. Vandaar dat er nu een arrestatie

Hoe bent u dit te weten gekomen?

Een week lang heb ik geprobeerd om contact op te nemen met mijn verloofde. Daarna heb ik contact opgenomen met zijn zus (in februari 2013). Zij vertelde mij dat de nationale garde was langs geweest, en dat ze haar broer en enkele vrienden hebben gearresteerd.

Sinds wanneer bent u verloofd?

Ik ben sinds drie jaar verloofd met deze persoon.

Waarom hebt u tijdens uw vorige asielaanvraag verklaard dat u niet verloofd was?

De vorige keer werd de vraag of ik verloofd was niet gesteld.”

Het motief in de beslissing dat verzoekster deze verklaringen reeds naar voren had kunnen brengen tijdens de behandeling van haar eerste asielaanvraag is kennelijk redelijk en wordt niet weerlegd door verzoekster. Zij verklaarde uitdrukkelijk sinds februari 2013 op de hoogte te zijn van de problemen van haar verloofde en het arrestatiebevel dat tegen haar was uitgevaardigd. Nu verzoekster tijdens haar vorige asielprocedure, waarvan de terechtzitting op 18 april 2013 plaats had, niets heeft vermeld over de problemen van haar verloofde, noch over een arrestatiebevel tegen haar uitgevaardigd, motiveert verweerder in de bestreden beslissing correct *“dat de betrokkene deze verklaringen reeds naar voren had kunnen brengen tijdens de behandeling van haar eerste asielaanvraag”*.

Aldus oordeelt verweerder op wettige wijze dat verzoekster geen nieuwe gegevens naar voren heeft gebracht nu het ‘nieuwe element’ geen betrekking heeft op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen.

Een schending van artikel 51/8, eerste lid van de vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

Het enige middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien oktober tweeduizend dertien door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN